

Kuzey Tvde Gönülden Sesler

– M.Nihat Malkoç · 04 Mayıs 2009

KUZEY TV'DE "GÖNÜLDEN SESLER"

M.NİHAT MALKOÇ

30 Nisan 2009 Perşembe gününün akşamı Trabzon'da yerel yayın yapan Kuzey TV'de Ozan Garip Ayata'nın stüdyo konuğuydum. Trabzon'un renkli simalarından biri olan Ayata, köken olarak Bayburtlu olmasına rağmen Trabzon'u çok seviyor. Bu masmavi gök kubbenin altında bu şehrin yağmurlarıyla ıslanan, bu şehrin çeşmelerinden akan berrak suların kana kana içen, bu şehrin insanlarını dost belleyen Ozan Garip Ayata, uzun zamandan beri Kuzey Tv'de "Gönülden Sesler" adlı kültür, sanat ve edebiyat içerikli programın yapımcılığını ve sunuculuğunu yapıyor. Cuma akşamlarının yerelde çok sevilen ve seyredilen bu programına konuk olmak benim için büyük bir şerefti. Zira bu sayede Trabzonlu gönül dostlarıyla buluşmuş oldum. Onlara birebir duygu ve düşüncelerimi iletme imkânı buldum.

Ozan Garip Ayata Ağabeyle 20.30'da başladığımız kültür, sanat, edebiyat programı 23.00'da bitti. Programda öncelikle biyografimden bahsettim. Ayata; "Yazmaya nasıl başladınız, anlatabilir misiniz?" sorusunu yöneltti bana. Bu soruya şu uzun cevabı verdim:

"Bu mavi deniz, bu yemyeşil tabiat şair eder insanı... 18 yaşına kadar köyde oturdum. Altı yıl boyunca köyden ilçedeki ortaokula ve liseye yürüyerek gidip geldim. Yani her gün gidiş geliş toplam on kilometrenin üstünde yol yürüdüm. O zamanlar araba yolu yoktu köyümüzde. Daracık patika yollardan gidip geliyorduk. Çoğu zaman yemyeşil fındık bahçelerinden, kestirme yoldan giderdik. Dönüşte yine aynı güzergâhtan otura kalka eve gelirdik. Yarı aç, yarı tok, yarı giyinik... O tabiat benim ruhumu besledi. İlk şiir karalamalarım o dönemdekilerdir. Bu daha sonra daha da gelişti ve bugünlere geldik.

Üniversite sınavını, girdiğim ilk sene kazandım. Hukukçu olmak istesem de yine sevdiğim bölümlerden bir diğeri olan Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliğini kazandım. Fakat bizler okulda yeterli eğitim alamadık. O zamanlar her derse branş öğretmeni girmezdi. Ruhumda duygu yoğunluğu vardı ama imla ve noktalama, diksiyon felaketti. Çok iyi hatırlarım; kompozisyon sınavından yüz üzerinden 30 almıştım. Okuduğum bölümü çok seviyordum ama altyapım çok eksikti. İşler istediğim gibi gitmiyordu. Bir gün o da Köprübaşı olan Ahmet Hilmi İmamoğlu Hocam, odasına çağırdı beni. "Sen bu halinle bu bölümde okuyamazsın, ya kendini geliştir, ya da bu bölümü bırak; başka bölümde oku" dedi.

Oradan çıkınca, Trabzon'da yayınlanan Türksesi gazetesinin o zamanki sahibi merhum Ayhan Kıyak'ın kapısını çaldım. Türksesi Gazetesinde köşe yazısı yazmak istediğimi söyledim. Bakışlarıyla bir süzdü beni. "Yazabilir misin, bu iş sanıldığı kadar kolay değildir" dedi. Ben de kendime güvendiğimi söyledim. Öylece

gazetecilik, yazarlık serüvenim başladı."

Bir gün evvel Trabzon kökenli iki askerimiz Diyarbakır'ın Lice ilçesinde mayın patlaması neticesinde şehit olmuştu. Şehitlerimizden biri İstanbul'da, diğeri de Trabzon'un Arsin ilçesine bağlı Çiçekli Köyü'nde ebedî yolculuğuna uğurlanmıştı. Bu hüznle ve bu ağır atmosferde başladık programa. Bundan dolayı programa "Şehidim... Âh Şehidim" adlı şiirimle giriş yaptım. Daha sonra özelde şiire, genelde edebiyata yönelmemin serüvenini ana çizgileriyle anlattım. Bugüne kadar yazı ve şiirlerimin yayınlandığı dergilerden, gazetelerden ve internet sitelerinden söz ettim. Trabzon'da şiire ve şaire, yazara ve edebiyata duyulan ilgisizliğin sebeplerini ve sonuçlarını kendimce yorumlamaya çalıştım; analizler yaptım.

Ozan Garip Ayata Ağabey de bir ozan... Bugüne kadar birbirinden güzel şiirler yağurmuş gönül teknesinde. O bir halk şairi... Şiirlerini hece ölçüsüyle yazıyor. Koşma nazım şeklini kullanıyor çoğunlukla. Şiirlerinde sevgi ve hoşgörü teması dikkat çekiyor. Ozan Ağabeye "Şiir Baba" diyor Trabzonlular... Nereye gitse birkaç şiir okuyor. "Gönülden Sesler" programında da şiirlerinden güzel örnekler verdi. Bir o şiir okudu, bir ben şiir okudum program boyunca... Onun şiirleri kısa ve öz... Benim şiirlerim onunkilere nazaran bir hayli uzundu. Ozan Garip Ayata sordu ben cevapladım... Böylece program iki saati buldu. Seyircilere duygusal ve hoş dakikalar yaşattığımızı düşünüyorum. Teşekkürler "Şiir Baba"...